

Καραουλάνη Θ.^{1,2}, Καπάταης Χρ. ², Μασσούκα Ε.^{1,3}, Κουντούρη Α.³, Πίτσια Τρ.^{1,4}, Τσαγκιά Σ.⁴, Λαμπρόπουλος Π.⁵, Αρμύρος Π.², Ξυντάρης Μ.², Τσάκαλης Ν.², Βασιλειάδης Αλ.², Κωνσταντέλου Α.², Μπερμπεριάν Β.², Δριτσάκη Γ.², Ορφανού Π. ⁵, Υφαντή Αρ. ², Σολωμού Σ. ², Καπάταης Α. ²

1. Εργαστήριο Βιοπαθολογίας-Βιοχημικού, Γ.Ν.-Ψ.Ν.Α. "ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟ",
2. Α' Παθολογική κλινική- Α' Ηπατολογικό Ιατρείο, Γ.Ν.Ν.Π. «Άγιος Παντελεήμων» - Γ.Ν.Δ.Α. «Αγία Βαρβάρα»
3. Εργαστήριο Βιοχημικού, Γ.Ν.Ν.Π. «Άγιος Παντελεήμων» - Γ.Ν.Δ.Α. «Αγία Βαρβάρα»
4. Κέντρο Μεσογειακής Αναμίας Γ.Ν.Ν.Π. «Άγιος Παντελεήμων» - Γ.Ν.Δ.Α. «Αγία Βαρβάρα»
5. Ιατρείο Σωφρονιστικού Καταστήματος Τίρυνθας

ABSTRACT

Εισαγωγή: Οι διατροφικές διαταραχές σε ασθενείς με χρόνια ηπατική νόσο έχουν εγείρει πολλαπλές ανησυχίες επειδή το ήπαρ όπως προαναφέραμε είναι το μεταβολικό εργοστάσιο του οργανισμού.

Σκοπός: Σκοπός της μελέτης μας είναι η καταγραφή και η βιβλιογραφική ανασκόπηση σχετικά με την ευεργετική ή μη επίδραση της διατροφής την εξέλιξη της ηπατίτιδας Β.

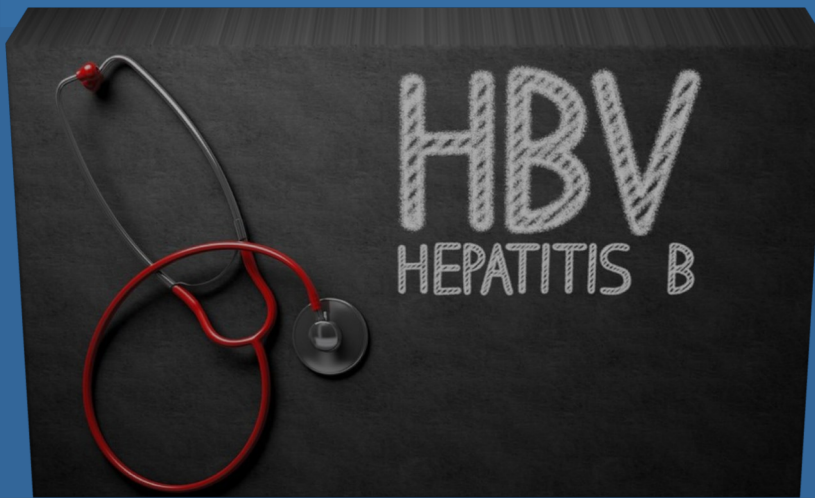
Μέθοδοι: Βιβλιογραφική ανασκόπηση των πιο σημαντικών μελετών των τελευταίων ετών σχετικά με την επίδραση της διατροφής στην ηπατίτιδα Β

Αποτελέσματα: Στη μελέτη των Reis Menta et al., στους ασθενείς με ηπατίτιδα Β η παχυσαρκία ή το αυξημένο βάρος είναι επιβαρυντικοί παράγοντες στην ανάπτυξη στεάτωσης. Ο υποσιτισμός συσχετίστηκε με αυξημένη βαρύτητα της ηπατικής νόσου. Στη μελέτη των Ronald et al., 2012, διαπιστώθηκε ότι η επαρκής διατροφική θεραπεία με εξοαικυσμένη μεταβολική υποστήριξη και διατροφική παρέμβαση μπορεί δυνητικά να μειώσει νοσηρότητα και θνησιμότητα ασθενών με ηπατική ανεπάρκεια. Η μελέτη των Mou et al., κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο περιορισμός της διατροφικής πρόσληψης πρωτεϊνών σε 0,6-0,8 g/kg IBW την ημέρα, φαίνεται να έχει αποδεκτό προφίλ ασφαλείας. Σε μια πρωτοποριακή μελέτη παρατήρησης της συμπεριφοράς υγείας Κορεατών ενηλίκων με ηπατίτιδα Β των Yi et al., στη θετική ομάδα HbsAg σε σχέση με την αρνητική HBSAg ομάδα, το ποσοστό καπνίσματος(45,5% έναντι 38,5%) και η χρήση αλκοόλ(70,4% έναντι 17,6% στους άνδρες και 45,9% έναντι 3,8% στις γυναίκες) ήταν υψηλότερο. Στη θετική ομάδα HbsAg το υψηλότερο ποσοστό των ενηλίκων ήταν υπέρβαροι και σωματικά ανενεργοί. Η περίσσεια αλλά και η ανεπάρκεια αυτών των ιχνοστοιχείων οδηγεί στην ανάπτυξη χρόνιας ηπατικής νόσου(Himoto & Masaki, 2020).

Συμπεράσματα: Δυστυχώς είναι περιορισμένη η βιβλιογραφία που ασχολείται με τις διατροφικές επιδράσεις στην εξέλιξη των ιογενών ηπατιτιδών. Χρειάζονται περισσότερες μελέτες για την τεκμηρίωση της τυχόν ευεργετικής δράσης της διατροφής στην εξέλιξη της νόσου

CONTACT

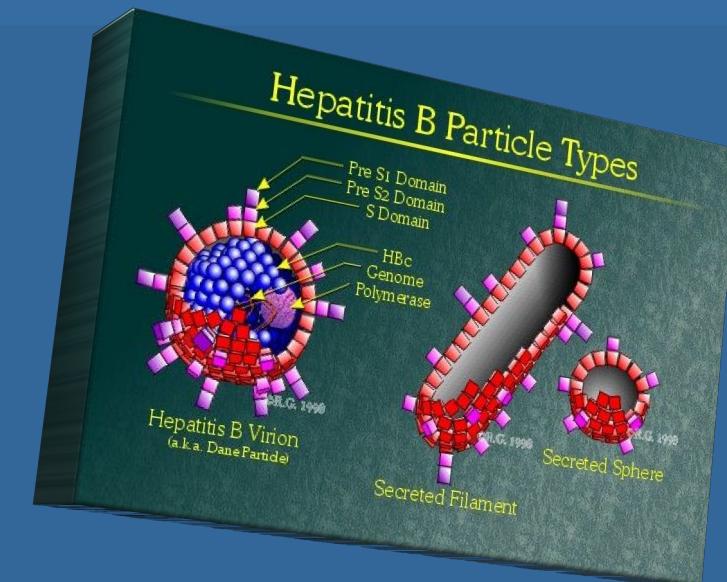
Θεοφανή Καραουλάνη
MSc Ιατρός- Βιοπαθολόγος
Βιοπαθολογικό-Βιοχημικό Τμήμα
Ψυχιατρικό Νοσοκομείο
Αττικής "Δρομοκαΐτειο"
Email:ifaniekaraoulani@yahoo.gr

METHODS AND MATERIALS

Σκοπός της μελέτης μας είναι η καταγραφή και η βιβλιογραφική ανασκόπηση σχετικά με την ευεργετική ή μη επίδραση της διατροφής την εξέλιξη της ηπατίτιδας Β.

Μέθοδοι:Παραθέτουμε βιβλιογραφική ανασκόπηση των πιο σημαντικών μελετών των τελευταίων ετών σχετικά με την επίδραση της διατροφής στην ηπατίτιδα Β

INTRODUCTION

Η ηπατίτιδα Β είναι ιός μέλος της ομάδας Ηεραδναvιρίδαε, 100 φορές πιο μολυσματικός από τον HIV και 10 φορές πιο μολυσματικός από τον HCV και ο συνηθέστερος καρκινογόνος παράγοντας για τον άνθρωπο μετά τον καπνό.

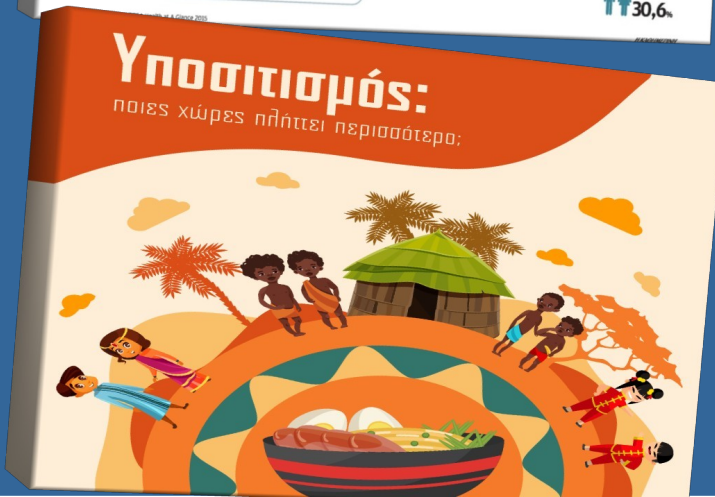
Οι διατροφικές διαταραχές σε ασθενείς με χρόνια ηπατική νόσο έχουν εγείρει πολλαπλές ανησυχίες επειδή το ήπαρ όπως προαναφέραμε είναι το μεταβολικό εργοστάσιο του οργανισμού

RESULTS

Στη μελέτη των Reis Menta et al., 2015, διερευνήθηκε η κατάσταση διατροφής 80 ηπατολογικών ασθενών(CHB) για το χρονικό διάστημα των δύο χρόνων. Το βασικό συμπεράσματα, ήταν ότι στους ασθενείς με ηπατίτιδα Β η παχυσαρκία ή το αυξημένο βάρος είναι επιβαρυντικοί παράγοντες στην ανάπτυξη στεάτωσης.

Όπου παρατηρήθηκε υποσιτισμός αυτός συσχετίστηκε με αυξημένη βαρύτητα της ηπατικής νόσου. Στη μελέτη των Ron et al., 2012, διαπιστώθηκε ότι η επαρκής διατροφική θεραπεία με εξοαικυσμένη μεταβολική υποστήριξη και διατροφική παρέμβαση μπορεί δυνητικά να μειώσει νοσηρότητα και θνησιμότητα ασθενών με ηπατική ανεπάρκεια.

Μια ακόμη προοπτική τυχαιοποιημένη, ελεγχόμενη, μονοκεντρική κλινική δοκιμή για την αξιολόγηση της επίδρασης της χαμηλής πρόσληψης πρωτεΐνης, με ή χωρίς συμπλήρωμα κετοξέος, στη διατροφή και ανίχνευση πρωτεΐνουρίας, σε 17 ασθενείς με ιό της ηπατίτιδας Β (HBV) και χρόνια σπειραματονεφρίτιδα πρώιμου σταδίου των Mou et al., πραγματοποιήθηκε το 2013.Η μελέτη κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο περιορισμός της διατροφικής πρόσληψης πρωτεϊνών σε 0,6-0,8 g/kg IBW την ημέρα, φαίνεται να έχει αποδεκτό προφίλ ασφαλείας.

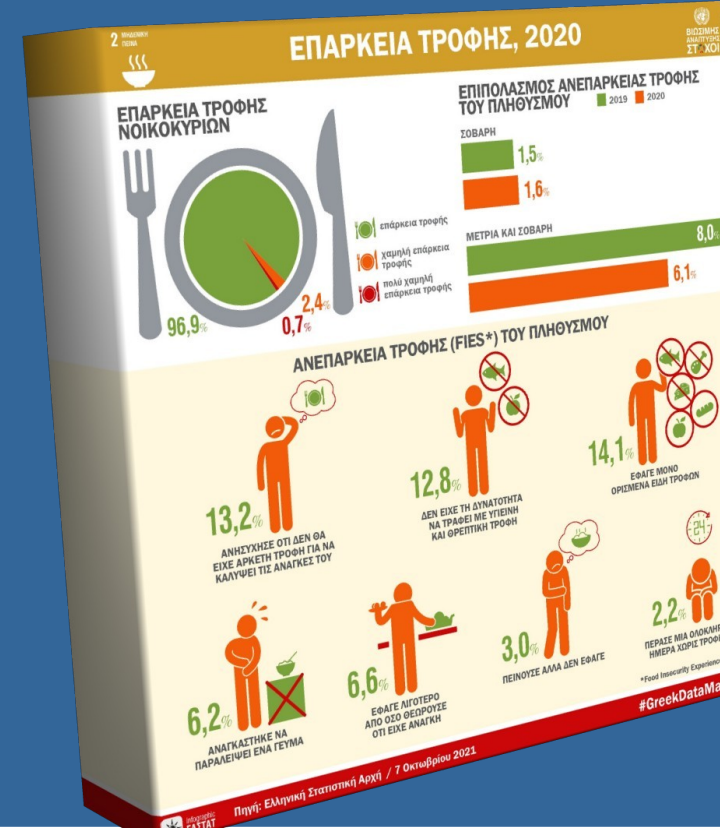
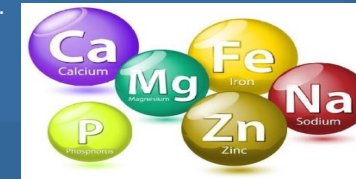

RESULTS

Η λήψη συμπληρωμάτων με κετοξέα σχετίζεται με μειωμένη ανίχνευση πρωτεΐνουρίας στα ούρα.Σε μια πρωτοποριακή μελέτη παρατήρησης της συμπεριφοράς υγείας Κορεατών ενηλίκων με ηπατίτιδα Β των Yi et al., 2018, αξιολογήθηκαν οι συχνότερες πέντε συμπεριφορών που σχετίζονται με την υγεία(κάπνισμα, κατανάλωση αλκοόλ, σωματικό βάρος, διάρκεια ύπνου και σωματική δραστηριότητα).

Τα δεδομένα ελήφθησαν από το Ινστιτούτο Εθνικής Υγείας της Κορέας, το 2016. Συνολικά, συμμετείχαν 5.887 ασθενείς(2.568 άρρενες, 3.319 θήλειες) άνω των 19 ετών. Στη θετική ομάδα HbsAg σε σχέση με την αρνητική HBSAg ομάδα, το ποσοστό καπνίσματος(45,5% έναντι 38,5%) και η χρήση αλκοόλ(70,4% έναντι 17,6% στους άνδρες και 45,9% έναντι 3,8% στις γυναίκες) ήταν υψηλότερο. Στη θετική ομάδα HbsAg το υψηλότερο ποσοστό των ενηλίκων ήταν υπέρβαροι και σωματικά ανενεργοί.

Άρθρο ανασκόπησης επικεντρώθηκε κυρίως στη στενή συσχέτιση μεταξύ των ανάπτυξη χρόνιων ηπατικών παθήσεων και μεταβολικών ανωμαλιών που σχετίζονται με τέσσερα βασικά ιχνοστοιχεία: ψευδάργυρος, χαλκός, σελήνιο και σίδηρος. Η περίσσεια αλλά και η ανεπάρκεια αυτών των ιχνοστοιχείων οδηγεί στην ανάπτυξη χρόνιας ηπατικής νόσου(Himoto, 2021;Himoto & Masaki, 2020;Himoto, 2021).

DISCUSSION

Η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών ανακήρυξε την δεκαετία 2016 - 2025 ως Δεκαετία για Δράση για τη Διατροφή, καλώντας όλους τους ιθύνοντες να εντείνουν τις δράσεις τους με στόχο τον περιορισμό όλων των μορφών κακής θρέψης, όπως ο υποσιτισμός, η παχυσαρκία και οι ελλείψεις μικροθρεπτικών συστατικών.(ΥΥ-ΕΣΔΥ, 2021-2025)

Επιπροσθέτως, έχει υπολογιστεί ότι, μεταξύ των ετών 1990 και 2003, οι θάνατοι από ιογενείς ηπατίτιδες έχουν αυξηθεί παγκοσμίως από 890.000 σε 1.450.000, τα χαμένα έτη ζωής λόγω πρόωρης θνησιμότητας από 31,0 σε 41,6 εκατομμύρια YLLs(Years of Life Lost), ενώ τα σταθμισμένα λόγω αναπηρίας έτη ζωής έχουν αυξηθεί από 31,7 σε 42,5 εκατομμύρια DALYs(Disability Adjusted Life Years) (Stanaway et al., 2016).

Οι ηπατίτιδες αντιπροσωπεύουν το 96% των θανάτων και το 91% των συνολικών DALYs των ιογενών ηπατιτιδών (Wiktor and Hutin, 2016)

CONCLUSIONS

Η HBV λοίμωξη της οποίας το φορτίο της νόσου υπολογίζεται περίπου σε 250 εκατομμύρια ασθενείς φορείς του αντιγόνου επιφάνειας του HBV (HbsAg), αποτελεί διεθνώς, ένα σοβαρό πρόβλημα δημόσιας υγείας με σημαντική νοσηρότητα και θνητότητα. Δυστυχώς είναι περιορισμένη η βιβλιογραφία που ασχολείται με τις διατροφικές επιδράσεις στην εξέλιξη των ιογενών ηπατιτιδών. Χρειάζονται περισσότερες μελέτες για την τεκμηρίωση της τυχόν ευεργετικής δράσης της διατροφής στην εξέλιξη της νόσου.

REFERENCES

Lacrisio dos Reis Menta P. , Toulson Davisson Correia M., PhD, Vieira Teixeira Vidigal P. MD, , Diniz Silva L., Teixeira R.(2015),Nutrition Status of Patients With Chronic Hepatitis B or C. Nutrition in Clinical Practice. <https://doi.org/10.1177/0884533614546168>

Ron D., and Harding H.(2012) . Protein-Folding Homeostasis in the Endoplasmic Reticulum and Nutritional Regulation.Cold Spring Harb Perspect Biol., 4(12): a013177. doi: 10.1101/cshperspect.a013177

Mou, S., Li, J., Yu, Z., Wang Q., & Ni, Z. (2013). Research Note Keto acid-supplemented low-protein diet for treatment of adult patients with hepatitis B virus infection and chronic glomerulonephritis. Journal of International Medical Research, 41(1), 129–137. <https://doi:10.1177/0300060512474758> imrs.sagepub.com

Yi, Y.-H., Kim, Y.-J., Lee, S.-Y., Cho, B.-M., Cho, Y.-H., & Lee, J.-G. (2018). Health behaviors of Korean adults with hepatitis B: Findings of the 2016 Korean National Health and Nutrition Examination Survey. World Journal Gastroenterology, 24(28), 3163-3170. <https://doi:10.3748/wjg.v24.i28.3163>.

Himoto, T., & Masaki, T. (2020). Current trends of essential trace elements in patients with chronic liver diseases. Nutrients, 12(7):2084. <https://doi: 10.3390/nu12072084>

Himoto, T. (2021). Diet and Nutrition for Hepatitis. Nutrients, 13(4), 1210. <https://doi.org/ 10.3390/nu13041210>

Stanaway, D. J., Flaxman, D. A., Naghavi, M., Fitzmaurice, C., Vos, T., Abubakar, I., Abu-Raddad, J. L., Assadi, R., Bhalal, N., Cowie, B., Forouzanfour, H. M., Grogger, J., Hanafiah, K. M., Jacobsen, H. K., James, L. S., MacLachlan, J., Malokzadeh, R., Martin, K. N., Mokdad, A. A., Mokdad, H. A., Murray, J. L. C., Plass, D., Rana, S., Rein, B. D., Richardus, J. H., Sanabria, J., Saylan, M., Shahraz, S., So, S., Vlassov, V. V., Weiderpass, E., Wiersma, T. S., Younis, M., Yu, C., El Sayed Zaki, M., & Cooke, S. G. (2016). The global burden of viral hepatitis from 1990 to 2013: findings from the Global Burden of Disease Study 2013. Lancet, 388(10049), 1081–1088. <https://doi:>